

काजव्याचं झाड

त्याने सईला मिठीत घेतलं आणि प्रेमाने हळुवारपणे तिच्या कानात कुजबुजला. “साया, साया अजूनही तुझं असं का? तुझ्या मनाविरुद्ध मी एक कण तरी काही करीन का? नाही ना? मग तरीही तुझे डोळे, तुझे साधेसाधे शब्द, सहज/कळत-नकळत झालेले स्पर्श माझ्यावरचा जो पूर्ण विश्वास, जे प्रेम दाखवतात, जाणवून देतात, ते प्रेम. तो विश्वास तुझा देह का दाखवत नाही राणी? का? का?”

‘शेखरचं हे का? का?’ हेच सईलाही पडलेले प्रश्न होते. शेखर! कोण हा? ऐन चाळीशीत. समाजमान्य सुखी संसारात आलेलं वादळ? त्यानिमित्ताने नवरा बायकोच्या नात्याचा घेतलेला शोध? लावलेला कस? काय होतं या अचानक आयुष्यात आलेल्या पुरुषात? रुटिन झालेल्या जगण्यामधली हरवून गेलेली तरलता? नव्यानं होणारं रुपागुणाचं कौतूक? की हे सगळंच? ते ही एका पुरुषाकडून? शरीराच्या छोट्यामोठ्या मांगी पुऱ्या झाल्या होत्या, (की पऱ्या झाल्या असं वाटत होतं?) सामाजिक, कौटुंबिक स्थिरता आली होती. म्हणूनच चवीपुरतं काही वेगळं हवं होतं? सिमॉन म्हणते तसं काही होतं? नकळे!

सईनं प्रेमात पडून, घरच्यांचा विरोध पत्करून, पण मनापासून आवडणाऱ्या पुरुषाशी, अनयशी संसार मांडला. अनय नी सई मिळून कष्टानं तो यशस्वीही केला. सई आणि अनयचा संसार, त्याचं नातं, त्यातला समजूतदारपणा, हा सगळ्या नातेवाईकांत, मित्रमंडळीत एक कौतुकाचा, आदर्शाचा विषय होता. वेगवेगळ्या रंगाची रांगोळी जशी एकजिनसी आणि शिवाय सुंदर रंगीली दिसते. तसं होतं त्यांच जगणं. वेगळं, तरीही, तरी ही असं कसं? चाळीशीत हे काय होतं? काय घडू बघत होतं?

सई खूप विचार करत होती. तिच्या घट्ट मैत्रिणीशी निमाशी बोलताना म्हणाली, निमा माझं अनयवर खूप प्रेम आहे गं. खूप प्रेम आहे. आमची शरीरं, मनं, जगणं, वाढणं इतकं एकत्र आहे, एकजिनशी आहे. तुला तर माहितीचे सगळं. त्याने आणि मी कमी का प्रसंग निभावले? आर्थिक, सामाजिक, कौटुंबिक आणि या सगळ्यामुळे मानसिकही कमी का ताण सोसले? लढाया आणि द्वंद्व खेळली? पण फिर भी निमा? निमा? निमा, चाळीशीत सगळ्यांनाच असं होतं का गं?

श्रीमती. मनीषा सबनीस

संपर्क : +९१-९८८१२५३८८३

www.manthanskillsdeveloper.com

<https://www.facebook.com/Manthan-Skills-Developer-1166722530037305/>

सई, शांत हो! काहीही झालेलं नाहीए. शेखर तुला आवडलाय नि त्यात गैर काय आहे? तुला इतर मित्र नाहीएत का? शेखरबद्दल तुला जे वाटतंय, ते नक्की काय आहे, ते कळेपर्यंत जरा थांब. शांतपणे विचार कर. एवढी घायकुतीला येऊ नकोस. तुला जे जे काय वाटतंय ते ओळनवार लावून अनयला सांग. तुमचं एवढ चांगलं अंडरस्टॅंडिंग आहे, तुम्हीच त्यातून वाट काढाल. नाहीतरी सगळ्या गोष्टींचा जरा अतीच विचार करायची तुझी सवय आहे. आता नेहमीप्रमाणे दैनंदिन कामात बुडवून घे बरं!

आज रात्रीच अनयला सगळं सांगून टाकायचं सईनं ठरवलं. पण नक्की काय सांगायचं? काय घडलंय सांगण्यासारखं? सगळे मनानेच तर खेळ आहेत. घटना म्हणून काही घडलीच नाहीए. तरीही याच स्टेजला. आत्ताच अनयला सांगितले पाहिजे. स्पष्ट शब्दात, मुद्देसुदपणे तिला आपलं म्हणणं मांडता येतं, या नेहमीच्या आत्मविश्वाच्या भारोशावर तिने सांगायला सुरुवात केली.

“अनय, त्या दिवशी जो आपल्याला रस्त्यात भेटलेला, घरी आलेला तो, तो शेखर त्याचा परगावी व्यवसाय आहे. शिवाय माझ्याचसारखी इतरही कामं, तुझ्या भाषेतल्या लष्करच्या भाकरी, तो करतो. अन्या, मला तो आवडलाय फार फार आवडलाय अनय, मला शेखर आवडलाय. हे आवडणं नेहमीच्या मित्राचं आवडणं असतं, तसं नाहीये. एवढंच मला कळतंय. अर्ध्या आयुष्यानंतर, आपला संसार खरोखरच परिपूर्ण, सुखाचा असूनसुद्धा. आपल्या नात्यात काहीही उणीव जाणवत नसतानाही मला तो आवडतोय. सैरभैर झालंय अन्या. आय अॅम टोटली कन्फ्यूज्ड, मला नीट काही कळत नाहीये.”

अनयचा चेहरा पार उतरलेला. त्याचं असं व्यथित होणं सईला सहन होत नव्हतं. पण आता ते टळणार नव्हतं. यातून त्यांना पार जायचंच होतं. आजवरचं त्यांचं नातं त्याच पारदर्शीपणा पुढे न्यायचं असेल तर मोठं होण्याची/ परिपक्व होण्याची परीक्षा त्यांना द्यावीच लागणार होती.

..... करण्यासाठी तो त्या दिवशी काहीच बोलत नाही तिच्या मनात कुठेकुठे जाणं त्याने (नवऱ्याने) फारच सहजपणे घेतलं आहे सगळं, प्रत्यक्षात थोडं अशक्यच वाटतं. एक मोठा सुस्कारा टाकून अनय म्हणाला, सया, मला थोडीशी शंका वाटत होतीच की तुझ शेखरमधलं गुंतणं नेहमीसारखं नाहीये. सया, तू हे सगळं स्पष्टपणे सांगितलंस ते बरंच झालं,

श्रीमती. मनीषा सबनीस

संपर्क : +९१-९८८१२५३८८३

www.manthanskillsdeveloper.com

<https://www.facebook.com/Manthan-Skills-Developer-1166722530037305/>

कारण माझ्या मनात नस्त्या शंका रेंगाळत राहण्यापेक्षा तुझे विचार तरी मला कळले. सया, त्याच्याशी हे सगळं बोललीयेस? सईचा खालीमानेनेच देलेला नकार. “पण सया, खरं म्हणजे सध्या तरी हा प्रश्न नाहीये मुळी. प्रश्न तुझा आहे. आपल्या दोघांचा आहे. तुला तो आवडणं अगदी साहजिक आहे. तो खरोखरच आवडण्यासारखा, तुला आवडण्यासारखा आहे. पण सया. हे नातं तू मैत्रीच्या पातळीवर ठेवायचं ठरवलंयस, की.....”

“तुझं हे भारलेपण, सैरभैर होणं, हयाच्या मुळाशी नक्की काय आहे हे तुला शोधावं लागेल ना?” अनयचं शांत पण ठाम सुरातलं बोलणं सईच्या अगदी आरपार जात होतं. “सया, तुला जे जे काय जेव्हा जेव्हा वाटेल, तेव्हा तेव्हा असचं बोलत रहा. आपण त्यातूनच पुढे जाऊ, एनीवे; तुला जे योग्य वाटेल, तू जो काही निर्णय घेशील त्यात मी तुला सपोर्टच करीन हा विश्वास बाळग.”

“सया बौद्धिक भूक, आवडीच्या माणसासोबत आवडीचं काम करणं, त्याच्याशी थेट जुळणं, जीवापल्याड तो आवडणं, हे तुझ्या बाबतीत मला खूप त्रासाचं आहे गं, पण तरीही कळण्यातलं आहे. उमजण्यातलं आहे. थोडासा प्रोबेशनचा वेळ मला दिलास ना, तर मला ते आकळेले. पण... शरीराच्या देवघेवीसाठी लागणारी मानसिक गुंतवणूक, नातं ते.. ते तुमच्यात निर्माण झालय? सया, तुझी गुंतवणूक तेवढी आहे? अनयचे थरथरते शब्द तुला त्याच्याबरोबर....! सई खाली मान घालून सिमेंटच्या फरशीवर बोटाने रेघा ओढत बसलेली.

तिला आठवत होते तिचे नि अनयचे अनेक शरीरसुखाचे तुकडे. अनेकवेळा शब्दांनी सुरु झालेले नि स्पर्शाने निवळलेले त्यांचे वाद. त्याच्या कुशीत फुलून निघालेल्या तिच्या रात्री. त्याच्या नुसत्या नजरेने वाढलेल्या तिच्या श्वासांच्या लयी. रागाने आलेलं पण त्याच्या विश्वस्त स्पर्शाने मंद हसण्यात परावर्तित झालेलं तिच्या डोळ्यातलं पाणी. किती नि कायकाय! खरंच की, मला शेखरबरोबर ते सुद्धा करावंसं वाटतंय? सई विचारात पडली. खूप खोदूनही ठाम उत्तर येत होत नाही.

मग काय? शेखरशी बोलताना, वादावादी करताना, डोळ्यात पाणी येईतो हसताना. न सांगताही त्याला एखादी गोष्ट कळताना जे वाटलं ते काय आहे? सई पुन्हा विचारात बुडाली.

श्रीमती. मनीषा सबनीस

संपर्क : +९१-९८८१२५३८८३

www.manthanskillsdeveloper.com

<https://www.facebook.com/Manthan-Skills-Developer-1166722530037305/>

अनयबरोबरचं... नवऱ्याबरोबरचं नातं, कितीही सुंदर असलं, तरी ते असतं मात्र घट्ट. दोरखंडासारखं पक्क पण काचणारं, संसारात, व्यवहारात, कुटुंबात नि समाजात, सगळ्या कसरती करत, खंबीरपणे उभं रहायचं असेल, तर ते तसचं पक्कं दोरखंडासारखं नको का? हा संस्कृतीचा..... आहेत का?

शेखरच्या स्पर्शातली अनावर ओढ, त्यात तिला जाणवत होतं शरीर, आदिम नैसर्गिक गरजेची आग, एक पेटलेपण, अशांतता, मागणी एक उपासलेपण, खूप खोल शोधूनसुद्धा अगदी शरीरसुखासाठी सुद्धा लागतं त्या मातीचं नातं, समजूत सापडत नव्हती. त्यातली ती मागणी आकर्षक होती. तिच्यातला स्त्रीत्वाला कुठेतरी सुखावत होती. बळजबरी नव्हती, पण धग होती. त्यात सापडली असली, तर निरंतर पेटून संपूर्ण संपणं झालं असतं. भले ते आत्मरंगी बुडून पूर्ण समजून उमजून असेल. ती राख शांततेची असेल.

पण तिथे आग होती, संपून जाणं होतं. इथे अनयबरोबर मात्र हळूहळू चेतवणारी जाग होती. एकेका स्पर्शामागे विश्वास/नातं होत. मागणं आणि देणं, वेगळं उरुच नये इतकी एकात्मता. इतकं अंगांगाने उमलणं त्यानंतरची लखलखती शांतता. सईला अचानक उमजलं. शेखरच्या का? का? ची उत्तरं तिला सापडलीच एकदम! शेखर तिचा प्रिय प्रिय होता. सखा होता. शरीरसुखाविना न उणावणारा मित्र.

आजही शरीर पातळीवर बघण्यापेक्षा तिला हवं होतं काजव्याचं झाड. प्रकाशणारं, रात्री दिमाखाने उभं राहणारं, आसमंत उजळवून टाकणारं. नैसर्गिक प्रकाश देणारं पण दाह नसणारं असं काजव्याच झाड ओ! सगळं मन निरभ्र झालेलं एकदम. तिने साद घातली "अन्या."

श्रीमती. मनीषा सबनीस

संपर्क : +९१-९८८१२५३८८३

www.manthanskillsdeveloper.com

<https://www.facebook.com/Manthan-Skills-Developer-1166722530037305/>